

[Indenrigsministeren.]

mærkninger om, at man ikke kunne godtage regeringens forbehold. Nu må jeg sige, at det er jo en ting, vi diskuterer, og man har endnu ikke set lovforslaget fra regeringen med hensyn til valg til EF-Parlamentet. Men må jeg gøre opmærksom på, at det er jo ikke sådan, at der ikke arbejdes med disse ting. Det er rigtigt, at man har sagt, at i løbet af november måned skal et lovforslag forelægges for markedsudvalget, og det vil det blive. Det skal debatteres i markedsudvalget, og derefter vil der blive fremsat lovforslag her i folketinget. Jeg går ud fra, at lovforslaget fremsættes inden årets udgang.

I øvrigt skal jeg ikke komme med flere bemærkninger til dette forslag. Jeg synes, det nærmest har bidraget til at sprede forvirringen endnu mere.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Lad mig for at understrege mit normalt venlige gemyt indlede med at give hr. Glistrup ret i én betragtning. Selvfølgelig skal et oppositionsforslag modtages med samme alvor og samme omhu som et regeringsforslag. Der er bare det ved det, at det medfører også, at man mødes med samme krav, samme kvalitetskrav. Indtil dette øjeblik har det været utænkeligt, at nogen regering kunne fremsætte et forslag af en kvalitet så ringe som det her foreliggende. På det grundlag bør det få en lidt anden behandling, end regeringsforslag i de fleste tilfælde får.

Hr. Glistrup vil foregøgle, at fremskridtspartiet er det eneste parti, der arbejder med denne sag. Jeg skal ikke bebrejde hr. Glistrup, at han ikke lyttede til, hvad jeg sagde, for det forventer jeg ikke, men jeg skal, for at denne bemærkning ikke skal blive hængende i luften, henvise til, at jeg i mit første indlæg sagde, at jeg synes, fremskridtspartiet skulle gøre, som vi andre har gjort, siden vi havde debatten om de direkte valg her i folketinget, hvor vi ridsede vore principper op: deltage i arbejdet i markedsudvalget. Det er dér, det foregår, og det er dér, det bør foregå.

Videre sagde hr. Glistrup, at jeg gav ikke noget eksempel på, hvorfor forslaget var af en dårlig kvalitet. Jeg følte ikke grund til at gentage det, der var sagt af foregående talere, og som jeg var enig i. Men jeg vil da gerne bare nævne et eneste eksempel. Når man vil overlade til alle mennesker, hvem der overhovedet

vil, at opstille uden opstillingskrav af nogen art og så overlade til indenrigsministeriets embedsmænd at kontrollere, at man kun står på én liste, og at denne liste er den sidst anmeldte, så er det af meget ringe kvalitet, teknisk så dårligt, at det ikke burde være fremsat.

Jeg er nødt til at sige: hvordan i alverden får hr. Glistrup det indpasset i sin agitation om, at alle offentligt ansatte dels er dovne, dels ikke bestiller noget og derfor er overflødige? Hvordan passes det ind? Jeg mistænker ikke hr. Glistrup for nogen sinde at have interesseret sig for historie. Gjorde han det, ville han på et eller andet tidspunkt have stødt på den franske samfundskritiker, der hed Rousseau. Han sagde engang om en modstander, og jeg gør nu hans ord til mine om hr. Glistrup:

Man må beundre det hykleri, som har givet ham ry for skarpsindighed, som dog kun skriver sig fra evnen til at bortforklare det, der foreligger, og forklare det, der ikke eksisterer.

Maigaard (SF):

Jeg har to bemærkninger til hr. Glistrup, som endnu en gang fik demonstreret, at martyriet – påstanden om, at vi alle for enhver pris bekæmper de rare FPere – er et fast led i FPs politik.

Først fremsætter FP et forslag, som har navnet: Forslag til lov om valg til Europa-Parlamentet. Når vi så siger: ja men hermed har FP vist, at det er blevet et vaskeægte EF-parti, så siger hr. Glistrup: nej-nej, nej-nej, vi har sandelig ikke taget stilling til direkte valg til Europa-Parlamentet. Jeg vil godt stille hr. Glistrup et spørgsmål: betyder det, at hvis tinget nu vedtager hans lovforslag – lad os tænke os den situation, at det bliver vedtaget – kunne hr. Glistrup så forestille sig, at FP stemte imod det direkte valg, når det kom til afstemning her i tinget? Altså først vedtager vi dette forslag, og så stemmer man til sin tid imod det direkte valg. Så er der kun én kommentar tilbage til hr. Glistrup, og det er: nu be'r jeg om mine himmelblå, hr. Glistrup!

Hr. Glistrup fik sagt – det er min anden bemærkning – at jeg fremsatte »usande postuler«, og dem ville han vende tilbage til. Jeg takker hr. Glistrup, fordi han vil vende tilbage til dem. Det sædvanlige havde jo været, at hr. Glistrup havde holdt sig til sin helt frie og usædvanlige fantasi og bare svaret. Nu er der et håb om, at han vil sætte sig ind i tingene.